

Kiadóhivatal:
Kaposv. rott, zárdá-utca. Ide ezimendők
az előfizetési pénsek, hirdetések és nyilvánt.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban
kaphatók.

NÉPJOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide küldendő a
lap szerkesztéséhez minden közlemény.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban
kaphatók.

A „Népjog” olvasóihoz!

A vidéki hírlapirodalom mai viszonyai között egy oly lap, mely képes volt rövid pár év alatt szülőtte megyéjének határain túl terjeszkedve 4—5 megyének egy elven lévő közönségét rendes olvasóul megnyerni, sőt néhány példányban ellátogatni a legtávolibb vidékeire is a hazának, ismert, jól hangzó nevet vivni ki, melyet elismeréssel emlit barát, és józan ellenfél egyaránt: az megfelel céljának, s hivatását feladatát betölti. Ma már mi is azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy lapunk multjára, sikerére, hatására önérttel tehinthetünk vissza, s jövőre való ígéretek helyett, multunkra hivatkozhatunk.

A „NÉPJOG” három évi pályafutás alatt célját, hivatását betöltötte: hirdetett egy elvet következetesen, működött ez elv terjedésén, hódításának munkáján bátran, buzgón, kitartással; — működésének eredménye az, hogy a közönség felkarolta, s mint hasznos, életképes vállalat ma közéletünkben mindenki által számba vett tényező.

A siker ezen mértéke megérte bennünk azon meggyőződést, hogy jó uton járunk, nagyon természetes tehát, hogy elveink szolgálatában azon utas biztonságával és igyekezetével haladunk előre, ki utjának helyes irányában többé nem kételkedhetik.

Régi, ismerős olvasóink előtt fölösleges azon célt, melyért küzdünk, azon irányt, melyet követünk ez uttal jelezniünk, de tesszük ezt azokért, kik lapunkat még nem ismerik.

A Népjog, mint politikai lap, azon országos párt elveit vallja, mely Magyarország függetlenségét irta zászlajára s melynek rövid programja következő: Magyarország legyen önálló független állam, melynek sem bel sem külügyeiben, semmi czimen más állam befolyást ne gyakoroljon; pénz és gazdasági ügyeit maga vezesse, határait alkotmányát, koronás királyát magyar nemzeti hadsereg védje, oltalmazza.

Ez volt politikánk eddig, ez lesz ezután is, mert egyedül ebben látjuk Hazánk boldogulásának feltételeit.

Napjainkban — melyeket a történelmi egykor igen méltán fog ébredés korának nevezni — a közéletben egy hatalmas mozgalom indult meg, mely naponként nyerve erőben, elementaris hatalommal igyekszik azon cél felé, hogy a magyar Hazában a föld, a munka, az érték, a hatalom jog és jólét törvényes uton visszaszereztesse a keresztény magyar nép javára az idegenektől, azon idegenektől, kik a magyar nemzet liberalis törvényeit, népeinek nagylelkűségét, s azt az áramlatát az eszméknek, mely az ötvenes évek szomorú időszaka után a szabadság felesillanásával a legjobbak szeméit is úgy elvakította, hogy a bekövetkezett törvényhozási alkotásoknál saját nemzetük igazi javát megteveszték — felhasználva, felkeltek a világ legundokabb ghetóiból, hogy ellepjék ez országot, saját hagyományaik, moráljuk és hatalmi törekvéseikhez hiven, magukhoz ragadják annak életérdekeit, s csináljanak abból új Palestinát.

A magyar nép sok veszélynek nézett már szemközt, török, tatár, zsebrák, zsarnok pusztította népét és vagyonát; nagylelkűsége, hiszékenysége, majd nem kimeríthetlen türelme loyálitása sokba került már neki: de egy tulajdona, vitézsége őseréje mindenkor elégséges volt arra, hogy elleneit elűzze, sebeit, veszteségeit kibeverje: a zsidó azonban nem támadta fegyveres hatalommal, mivel szembe hagyományos hősiességét állíthatná, hanem házába tolakodott be, kileste hibáit, s ezek árán megfosztotta népét vagyonától, megméltelyezte erkölceseit, kiaknáta jóhiszeműségét, s mind ezek koronájával: megkötötte védekező kezét az egyenlőségnek, szabadelvűségnek szédelgő hangoztatásával.

Amde a tizenkettedik órában emberek támadtak, kik az alvókat felrázták álmaikból, s ma már a remény örömevel tapasztaljuk hogy a zsidó érdekek lekötözött hatalom végzetes tevékenysége ellen az egész nemzetben fent és alant egy hatalmas párt támadt, mely a végpusztulást megállítani elég erős.

Lapunk e párthoz tartozik, ennek elveit követi a nagy közönséggel azon szent meggyőződésben, hogy azon erőnél fogva, mely a nyilvánosságban van, az elv győzelmeinek hasznos szolgálatokat tesz.

Ez levén lapunk célja és álláspontja, midőn eddigi működésünket t. elvtársaink és az olvasó közönség bírálata alá bocsájtjuk, felhívjuk egyuttal, hogy a küszöbön levő új évfolyamban azt a régihez hasonló pártolással felkarolni kegyeskedjenek; magunk részéről a pártolás fejében fokozott szorgalmat, töretlen elvhűséget s egyebekben is oly lapot ígérünk, mely irodalmi tekintetben még azok pártfogását is megfogja érdemelni, kiknek fokozottab igényei a legjobbat követelik.

A szerkesztőség.

Az év végén.

Midőn ismét egy év merül a semmisségbe, midőn a jelen multtá lesz, s a történelem bekebelezi azt kérélehetetlen következetességgel naponta terjedő birodalmába, alig cselekszünk helytelenül, ha megállunk egy pillanatra, hogy visszatekinthez a megfutott pályára, tanulástog vonjunk le a jövőre.

Mert hát sokat, igen sokat tanulhatunk a mult év eseményeiből.

Ujra tapasztaltuk hogy, — ha megtörtént az első lépés a veszélyes lejtőn, mind rohamosabban kell azon haladni, s nagy, ritka lelki erő, s még több jóakaratt kell a visszaforduláshoz. Kormányunk nagyot haladt ez évben is állami háztartásunk zavart egyensúlyának lejtőjén, de nagyot haladt azon örvény felé is, mely függetlenségünket végmegsemmisítéssel fenyegeti. Hiába keressük azokat kik sorsunkat intézik az államférfiúi felfogás magaslátán, az ő országuk nem ott van; hiába lessük tőlök a mentő gondolatot, ők a mindennapiság penészes kenyerével tengetik életüket; hiába várjuk a hazafias, áldozatkész elhatározást a visszafordulásra, haladnak feltartoztatatlanul arra, a merre láthatatlan kezek intéző hatalma tereli őket. S a kormány pártja? ez meggondolás nélkül vakon követi tuskén bokron keresztül mesterét, nem törődve a holnappal, csak ma élhessen; s hogy a sötét kép teljes legyen, látjuk pártunk, a függetlenségi párt intéző köreit kicsinyes, személyes torzalkodásban, önmagokkal meg hasonlításban, mint áldoznak a bálványok oltárán!

De hát örök igazság az, hogy a mikor legnagyobb a veszély, akkor közel van az Isten. Az ő keze megtörte

a közönyt, mely átokként nehezedett a népre, eltöltötte elméjét, megzsidbasztotta akaratát.

Bármely szomorúak legyenek is tehát az elmúlt év tapasztalatai, e körülmény elég arra hogy teljesen megvizsgálódjunk, hogy kibéküljünk a multtal s jó reménnyel nézzünk a jövőbe.

Bajaink fő okát azon — lehet mesterségesen előidézett — közönyben kerestük mi mindenkor, mely a közügyek eránti érdekltség oly nagy mérvű hiányában nyilvánult; ez tette lehetővé hogy a hatalom cselekedjék úgy mint neki tetszik, ez tette lehetővé a közvélemény könnyű meghamisítását, ez tette lehetővé az idegen hatalomnak uralomra jutását; az országzszerete e hóban megejtett megyei választások tagadhatatlan bizonyítékot szolgáltatottak, hogy felébredtünk Hosszu, hosszu évek óta nem voltak ily élénkek s — legnagyobb részben legalább — ily öntudatosak a választások s ha semmi más nem volna is, e körülmény maga elég arra hogy az elmúlt év mérlegét kedvezővé tegye.

A nép nemcsak erejének öntudatára ébredt, de érzi azt is hogy jogai gyakorlásának elmulasztása önmaga, családja, polgártársai s az egész haza elleni bűn; érzi, sőt tudja hogy küzdenie kell függetlenségéért, melyet veszélyeztetet kívárlól a közös ügy, s veszélyeztetet itthon a zsidó; e tudat nyert kifejezést a szempcei és kecskeméti képviselő választásokban is, midőn a választók akarata e kerületek képviselével függetlenségi antisemita elveket valló férfiakat bizott meg.

Mi tehát meglepéddel fejezzük be a mult évet, s reménnyel nézzünk az új esztendő elé.

Hosszu, hosszu időre fog dönteni ez év Magyarország sorsa felett, ez évben esnek az általános képviselő választások, s ekkor fog eldőlni vajjon ur lehet e még a magyar saját hazájában, vagy rabszolgája lesz-e a zsidóknak, s mégrosszabb keresztény barátaiknak.

De hát felébredtünk, s ha ébren is maradunk a pokol minden hatalma sem vehet erőt rajtunk!

Hogy áll a világ.

Ausztria. A Reichsrath felső háza is elintézte a költségvetési törvényt, mire mindkét ház ülései január 22-ig elnapoltattak, mint mondják takarékosági szempontból, miután as elnapolás alatt nem jár díj a képviselőknek. December 27-én tartotta Salzburgban alakuló gyűlését az agrár egyesület mely arra van hivatva, hogy a képviselőknek szakkérdésekben felvilágosítást adjon, tanácsal szolgáljon. Ezen egyesület egyébként előkészíti a kis birtokosok szövetségét.

Németország. A trónörökös spanyol, olaszország utazásából 23-án reggel Berlinbe visszaérkezett. A császár örömét fejezte ki fiának szerencsés utazása felett, egyébként várják, hogy a római kettős találkozás eredményéről nemsokára hivatalos közlemény fog megjelenni.

Franciaország. A legfontosabb politikai eseményt Sontay erőd elfoglalása képezi, a chinaiak e hó 16-án hagyták azt el mire a Franciaák 17-én kardsapás nélkül birtokba vették, ez által a franciaik erős pontot nyertek, mely tonkingali háborúra néve felette fontos; e győzelem úgy látszik Chinát nagyon gondolkodába ejtette, mint írják Tseng marquis a barátságos kiegyenlítésen fáradozik, de a harcias hangulat, mely Franciaországban lebra kapott, igyekezetének nagyon utjában áll. A harc kedvező kezdete a Ferry Cabinet állását is megszilárdította, Németország ellen szunyadó gyűlöletet pedig ujra felélesztette, párizsi lapok különösen a „Figaro” arra izgatnak, hogy a Németországban készült iparcikkeket senki se vásárolja.

Anglia. A parlament üléseit január 8-ig

felfüggesztette. Chinában az idegenek ellen tapasztalt nagy mérvű izgalom következtében ez angol alattvalók védelmére 900 ember küldetett Honkongba. Az egyiptomi megszálló seereget is szaporítani kell, mert a mahdi győzelmei következtében az egész Nilus völgyön aggasztó jelek mutatkoznak a mahomedánok között. O Donnelen, Carey gyilkosán a halálos ítélet végrehajtatott Londonban, ennek következtében a feniek azzal fenyegetődnek, hogy a London hidat, a parlament s több középületeket légebe röpitik, s azokon a kik O Dounel elitélésébe befolytak, vagy megkegyelmezését megátolták, véres boszut állanak, miért is az őrségek megerősítettek, ez azonban korántsem elégséges, hogy az aggályokat eloszlassa.

Olaszország. A német trónörökös Romában tartozkodása láncolata volt azon szivélyes viszony nyilvánulásának, mely a német s olasz fejedelmi családok között fennáll. — Jakobini bibornok köriratot intézett a nuncziusokhoz, hogy szólítsák fel a kormányokat a keleten tartózkodó keresztények védelmére.

Oroszország. A czár december 10-én vadászatról hazatérteben a lovak elragadták, minek következtében szánya felburult s a Czár kiesvén, komolyabb sérülést szenvedett, így mondják; az eseményt azonban mély homály fedi, miből azt is gyanítják, hogy a dologba a nihilisták keze játszott bele. A zsidó bizottság élen Pahlen gróffal bevezette munkáját s programját a czár elé terjeszti; e szerint a zsidók emancipációja oly előfeltételekhez köttetik, melyek mostanában sehogy se állanak he. Egyelőre kiadatott a parancsolat, hogy minden nem orosz illetőségű zsidó új év napjáig az országból kitakarodjék.

Szapuló.

Elszenderült kínos haldoklással, nem várva be az ujesztendőt; meg nem siratva senki — legfeljebb azok által, kik időnként felhasználták hasábjait, hogy megbizonyítsák szolgálatkés igyekezetüket: megakadályozni azon tisztító kéz munkáját, mely a magyar társadalom életfájaról lesöpörni kívánja a pusztító férgét — a zsidót.

A „Világosság” czimet bitorló, de a zsidó svindlivel káprázatot okozó, s a tisztá látást akadályozó sakter újságról szól ez a necrolog; rég megvöltünk mi annak sorsáról győződve,

nem is szoltunk róla, csak nagy ritkán, ha a közönség érdeke kívánta, bizonyára most sem háborgatnánk sirjában, ha ismét nem volna szükség a közönség felvilágosítására.

Régi módja az a svindlinek, hogy azt a portékát, minek a közönség silányaságát kiismerte, az élelmes kereskedő más-más ezimen árulgatja és ez némelykor sikerül is. No de hát a „Világosságnak,” mely rövid életében „Nép-zászlója” boldog emlékeztető címmel sem átalotta svindlerkedni, ez sem sikerült: a közönség ráismert az oroszlanbőrbe öltözött számarra, s a számar a részvétlenség neki dobott kóróján rágódott egy darabig, sorvad és fogyott, míg végre az utolsó mikroszkópikus példánnyal kifujta nyomorult páráját, bőrével számolva be a hálas zsidóságnak.

A közös számar tragikumán mégis megdöbentek a kaposvári phariseusok, s elgondolkodtak rajta, vajon ki fogja ezentúl hirdetni izrael dicsőségét, ki fogja ezentúl megrevelvezeni a „reactionárius” antisemitákat? ki rágja meg a felsőláz anti-talmi-liberalismust? ki zeng ódákat a sakterokról? ki hirdeti a Kóbib és Rifkék párosodását? ki könyörgi le a deret sztmihálynap előtt? stb. Jeiteles szomszéd pedig felhasználva a megdöbbenés és pillanatát elhatározta izrael baján segíteni, mit annyival könnyebben megtehetett, mert a közös számar bőre az ő nyakán maradt. Kistoppolta, fogott uj gondviselőt, nem is egyet, de hármat, s kiűtötte rá a „Társadalom” arrogáns firmáját: vakulj magyar! ha nem kellett a pislogó „Világosság” nesze „Társadalom”! és a sakterek hivatalos újsága feltámaszt új firmával. . . .

Ennek az újságnak a megjelenését sok hir előzte meg, melyek nagyrészt ugy hangzottak, hogy a Makkabeusok hada nagy dologra készül, megfogja törni, semmivé tenni az antisemitismus hatalmát. A zsidóhatalom hagyományos eszközével, nagy pénzzel újságot állít, mely köré a jelesek jeleseit csoportosítja, s megkezdí a filisteus háborút, Sámsonokkal, Dávidokkal.

Ettől nem félünk, ismerjük mi a zsidó vitézséget a bibliából, tudjuk mi jól, hogy a Sámson vitézsége addig tartott, míg megkopaszodott, már pedig a mi véleményünk szerint a modern Sámson, a főszerkesztőnek lesz oka rövid időn kopszra vakarni fejét, — a Dávid féle messziről dobálódó vitézség pedig oly zsidó virtust, melytől ma már nem igen fél senki: hanem igen is komolyabban vesszük a másik hirt, mely a „redactiótól” származik, hogy voltaképen az ő újságunk nem is zsidó újság. No lám! . . . Mi pedig éppen ebben a kijelentésben ismerjük fel azon hagyományos zsidó morált, mely Jákób hangján beszél és Ézsau örökére spekulál. Lásuk csak!

„Társadalom, társadalmi hetilap, főszerkesztő Heckinger István gym. tanár; felolós szerkesztő Dr. Mesits György; főmunkatárs Ötvös Vilmos, kiadó: Jeiteles Herman.”

Tartalom: program és felhívás a társadalom bajairól, melyben Áj-váj! észre tér a magyar, s az antisemitismus felülkerekedik, tehát kéri egy kis rebach. Vezérczik: a hatalomról, melyben az ész és erőről van szó, de folytatása azt hisszük, ug fog következni, hogy pénz és spekuláció, s ez lesz koronája a magyarul irt Leutartickelnek.

Aztán egy kis geeshresz a restaurációról hogy az antisemitismus már a megyén is kezd tényezővé lenni. Haynald érsek levele a kaposvári rabbinushoz, nagy diadalom larmenttal commentálva. (Szerintünk ez a levél autograph bizonyítvány a rabbinus határtalan tolakodásáról és az érsek nobilis udvariasságáról, ki ural voltát a zsidóval szemben sem képes meg

tagadni. Hírek: a „lukafai” üvegárnak reklám, hogy azok a bizonyos üvegek még mindig kaphatók, s a „literes” zsidó nem kiméli az áldozatot a „Társadalomtól” sem, csak segítsen neki azon üdvös szándékában, mely szerint mértékével a magyar nép józanágát emelni kívánja. Tudtul adatik ország-világnak, hogy a Preisner kávéház igen elegáns mulatóhely, hol az egész izra-élite találkozik naponként.

Ezután jönnek a jelentéktelen hasábtöltekek, melyek között csak abban a zsidó izlésnek megfelelő malaczságban botránkoztunk meg, mely XIV. Lajos „ágymelegítőjéről” van adva, több ilyes pöröség között a domának. Ilyen a tartalom.

Most már aztán csak azt volna érdekes tudni hogy mi nem zsidó ebben az újságban? Az, hogy a két szerkesztő még nem zsidó ritualiter? Ez mit sem bizonyít a tartalom ellenében, mert az egyik szerkesztő a „Somogy” fájáról leessett alma ugyan, de hát a Jeiteles kösernek találta és felszedte: ő ismeri embereit; a másik, mint bennünket biztositanak oly lelkes barátja a zsidóknak, hogy saját nyilatkozata szerint „egy rabbit, száz keresztény papnál többre becsül” Gusztus dolga! Piczegepörész! A főmunkatárs pedig maga is zsidó. Megkell adnunk azonban neki, hogy Goldschmiedt léttére 50 krajczárjért csak simlán Ötvösnek és nem Eotvosnak írja magát. Csodálatos szerénység — zsidó! szinte nem szereti: „Stolz lieb ich den Spanier!” A Jeiteles? — no hát az a Jeiteles, addig van.

Ime tisztelt keresztény magyar közönség tessék a ritális újság; Jeitelesék egyedül rád spekulálnak, mert jól tudják ők, hogy a zsidó zsebét a jámbor magyar szokta megtölteni; zsidóra nem is igen számíthat, azért hintik a port szembe: mert a zsidó az esett lóbbort, nyulbört magához váltja ugyan, de számar bőrért pénzmagot nem igen ad.

Uj esztendőre Kaposvár város polgársága is kapott ajándékot: még pedig zsidó miatt a finánczoktól. Tudni való, hogy a hol zsidó és fináncz szövetkzik, ott már a magyar ember önkénytelen a zsebéhez kap, melyben azokat a keserves piczulákat szorongatja, melyeket még meghagytok az uszorsás és a magas kincstár neki szárazkenyérre, vagy ha éppen ugy akarja — kötéltre.

Nem is titkolódunk a „meglepetéssel,” hanem egyenesen megmondjuk, hogy a Jósivü meg a Késöngyütt zsidó kompaniában a fogyasztási adóhéltre ofertot aukt be, miszerint a tavali fizetett adónál 2000 frttal többet ígértek. A város, hogy a polgárságot megmentsen a zsidók zaklatásától, kénytelen volt engedni e tul terhes követelésnek, s most oda jutott, hogy a polgárságot maga lesz kénytelen pogány módra exequálni a zsidó okozta adó többlettért.

De hát ha a mi polgáraink oly nagyon szeretik a zsidót! Még megyebizottsági tagnak is zsidót választanak, sőt ha újra választanak megérhetjük hogy az uj polgármester is zsidó lesz Kaposvárott! Most hát tessék a kedves, dédelgetett zsidónak örülni — s fizetni nyakló nélkül.

Az alma nem messze esik a fájától, mondja a példabeszéd a hirdet emlékeztető vén Jósivü csak százakra menő családok vagyonát és jólétét tette tönkre uszorsával, fia és veje pedig az ebul gyült vagyonnal Kaposvár egész polgárságára vetették rá az uszora sarzát. s ha ez alkalommal a város kénytelen áldozatkészsége megfosztotta is őket a rebachtól, megmaradt nekik a káröröm, s abbéli megelégedésük, hogy a gojoknak jó ujesztendőt csináltak izrael dicsőségére.

T Á R C Z A.

Emlékkönyvbe.

Ha majd kedves kezed E könyvnek lapjait már tele írta, És az, ki téged oly igen szeret Már lenni pihen a hívő sirba! — Harmatos völgy ölén, Illatos hárs tövében, Alszik és álmodik felőled, S csak az fáj neki már. Hogy elszakadni kelle tőled, — És te e lapokon merengve A mult emlékeitől körül lengve Szememben néha egy egy könyragyog: Oh érezd akkor, hogy veled vagyok! Veled leszek, ha rózsás hajnalon Harmat remeg bimbózó ágakon. Ha lanyha szellő, ébredő haraszt, Jelentik sugva-bugva a tavaszt, És újra felhevül a napugár, És vissza száll fészékbe a madár, És zengi néked azt a régi dalt, Mely szemembe annyit könnyet csalt! Az erdő ébred s elküldi feléd, Édes sejtelmes lány lehelletét S lelked e búbájon elandalog: Oh akkor érezd, hogy veled vagyok! És majd ha csendes nyári alkonyon Halk lovacsanással reng a Balaton, S a vizibuvár sirva száll tova Ki tudja honnan, — ki tudja hova? S a sajkán dalol a halászlégy: A „Hullámzó Balaton tetején!” S egy régi dalt susognak a habok: Oh akkor érezd, hogy veled vagyok! Ha búbanatos özi esteken Szemed a sárguló lombon pihen — S minden egy hervadt lehellet levél Neked a multól — felőlem beszél, És feljönnek a kedves csillagok: Oh akkor érezd, hogy veled vagyok!

Uj év éjszakáján.

Jean Paul után.

Uj év éjszakáján egy öreg ember állt ablakánál s néma kétségbeeséssel tekintett fel az örök békében, örök derűben, örök fényben ragyogó csillagokhoz és le a csendes fehér földre, melynek színén most senki sem volt oly álmatlan, örömtelen, vigasztalatlan mint ő. Neki az egész föld egy nagy temető volt, melyben nem látott egyebet csak saját sirját, mely nem az emlékezet nefelejtéseitől, nem a reményesség zöld repkényeitől, hanem az elhagyottság, a feledés kietlen kopárságától volt eltakarva. Ő neki hesszu, egykor oly megáldott, reménydus életből nem maradt egyéb, mint tévedéseinek, vétkeinek nyomorultságának emléke, roncsolt testben egy megtört lélek, egy elmérgezett szív telve megbánással. Letűnt ifjúságának bajos napjai most, mint meg annyi kísértet jelentek meg előtte visszahozva neki ama fényes hajnalt, ifjúságának tiszta, harmatos hajnalát. Szíve feldobogott, karjai kitá-

Tudnivalók.

A barcsi, bőszenfai, jádi, igali és karádi választó keruletben megejtendő bizottmányi tag választás határnapjával a megye törvényhatósága január 12-től számított 8 napot tüzte ki, mely alatt az uj választásoknak meg kell fejezteni, elnökök ugyan azok, kik a mult alkalommal már e tisztet viselték. Mind ezt a választó közönség tudomására hozzuk, egyszersmind kötelességünknek tartjuk figyelmeztetni, hogy jogukat gyakorolni el ne mulasszák.

H I R E K.

— Ez évben a „Népjog” utolsó számát veszik tisztelt olvasóink; nem mulasztjuk el ez alkalomból, hogy azon szives támogatásért, melyben olvasóink és munkatársaink bennünket szellemi és anyagi téren részesítettek, mely köszönetet ne mondjunk. Munkánknak az elmúlt évben való szellemi és morális eredményére okunk van megelégedéssel pillantani vissza, s a szélebb körben nyilvánuló bizalom és helyeslő bátorítás jölvő érzetét élvezzük ma mi is, mert tudjuk, hogy becsületes munkásságunk nemzetünk egykori boldogulásának örök monumentumához ez elmúlt évben is jelentékeny anyagot hordott össze. Amde a munka ezen jutalmát szivesen megosztjuk mindazokkal, kik bennünket abban támogatni, buzdítani s lapunk céljának elérésére velünk közremunkálni szivesek voltak s elismerjük, hogy szerény tehetségeink gyenge erőnk a jelentékeny eredményt a „Népjog” vidéki muukatársai, levelezői s barátai érlyes segítségével nélkül el nem érték volna; fogadják ezért mélyen érzett meleg köszönetünket s azon kérelmünk mellett, hogy szives bizalmuk és támogatásukkal a jövő évben is szerencsétlenség bennünket; tisztelt munkatársaink és olvasóinknak a legboldogabb újévét kívánjuk.

Az év végéhez értünk azért engedjék meg tisztelt olvasóink hogy sürgetőleg felhívjuk miszerint a hátralékos díjakat beküldeni sziveskedjenek. Neki is kötelezettségeink vannak, melyeknek, kívánatos teljesítéséhez szükséges hogy t. előfizetőink bennünket szives jóakarattal támogassanak, midőn tehát a hátralékosokat a hátralékok beküldésére ujjolag kérjük egyuttal azokhoz is fordulunk kiknek előfizetése december végével lejárt, hogy az előfizetést megújítani s lapunkat barátaik, ismerőseik körében terjeszteni sziveskedjenek.

— Mely részvétellel értesülünk, hogy megyei közéletünk egy veteránja, s a megyei társasélet szeretett és tisztelt alakja Svastits József igali szolgabíró ur súlyos betegnek fekszik. A nemrég tartott tisztújításra még látszólag egészségesen, derült kedéllyel jött be székhelyéről, hogy élvezze a személye iránt soha nem szűnő közbizalom ama nem mindennapi kifejezését, mely irányában a vármegye osztatlan közönsége részéről ujjolag egyhangu-

lag harsány éljenzés és ovatio közben történt megválasztásával nyilvánult. A kedvezőtlen sőt rossz idő és a nagy esőzés miatt alig járhatóvá lett u azonban megviselte őt, elannyira hogy egészsége veszélyesen megrendült. Orvosai a sok résztvevő kérdézkedésre aggasztó bár nem rénytelen feleletet adnak, adja a jó Isten, hogy a baj miharabb és minél kiméletesebben háruljon el az általánosan tisztelt és szeretett ember és kitűnő tisztviselőről, hogy aggódo tisztelői és barátai mihamarabb üdvözölhessék őt szerencsés gyógyulása alkalmából.

— A karácsonyi ünnepek elmúltak a kis Jézuska bőséges ajándékai, mint mindenkor, ezuttal is nagy örömet okoztak a gyermek világban. Volt kelete a karácsonyfának, mely édes csukros ragyogó terhével, fénylő arany almája, diójával, égő gyertyáskáival oly sok sok, boldogságot ragyogó gyermek arcot világitott meg. Az ünnep előtti napokat majd egészen a kis emberek érdekében töltötték a szülők, hogy megszerezzeik, feldisznítsék a sok babát, falovat, katonát, puskát, csákót, kardot s a gyermekjáték-ipar ezer és ezer tárgyát, melyeket mind a Jézuska küld karácsonyajándékul a jó gyermekeknek. A játékos izletek egész nap tömve voltak vevőkkel, nem kisebb kelete volt azonban a díszmü tárgyaknak, ruhaneműeknek sőt a díszkiadások könyveinek sem. Hagelman Károly ur könyvkereskedésében valóban oly pompás remeket láttuk a könyvkötészet és dísznyomdászatnak melyek bámulatba ejtettek bennünket. Különösen szépek ezek között a rococo kötés utánzatok bőr sarokkal, vastag márványozott papírtáblával és szines esetleg arany könyvzárral. Igen szépek a vászonkötések is arany, esetleg a vászon színéhez képest ezüst díszítéssel; de mindezeket nagyban felülmulja finomság és elegancia tekintetében a bőrkötés, melynek néhány példányában az izlés és ipar remeklést láttuk. Az ily díszkiadások közül a legszebbek: Arany, Toldy trilógiája.

Balladái, Szász Károly költeményei, magyar remekirokból gymánt kiadás, Gregus meséi, Jókay, Eötvös műveinek díszkiadásai, néhány imakönyv, album stb. De páratlan kiállításra Arany János dalai, melynek gyönyörű fehér bőr tábláját remek tollrajz fekete és kék színben díszíti; belül a hangjegyek, s a szöveg elő kitűnő tollrajz illusztrációk vannak nyomva. Nem hiába van a könyv „Felsőénekek, Erzsébet királynőnek ajálva, de kiállítás is valóban pompás. Ugy halljuk, hogy e szép könyvekből nagyon sok ellett; valóban alig lehet kedvezőbb és szebb ajándékot képzelni, e gyönyörű díszkönyveknel, melyek remélhetőleg ily díszöltözetben a könyvtárakok tulterhelt állványairól lassanként elvándorolnak a salonok és boudoirok asztalaira, hova közönséges papirus borítékkal bizony nem igen juthattak volna be.

— Sylveszter estjét városunk több nyilvános helyiségében vig mulatózással szándékoznak megülni; az előkelő világ nagy része a műkedvelő társaság estélyén a „Korona” termében fog találkozni. A közhír az estélynek nagyon jó sikert jósol, azért mi is felhívjuk rá t. közönségünk figyelmét; az év utolsó napján jól esik a mulatság kellemes mámorában feledni az elmúlt év bajait s a jövő év reményeit sem árt egy éjen át kissé rózsásabb színben látni. Hir szerint a zsidók maguk között fognak mulatni máshol; ugy is megyei.

— Fényes bál. A somogy megyei előkelő fiatalok a megyeház termében — miként már egy ízben említettük is — 1884. évi január 26-án részvényes bált rendez, a meghívó szerint részvényesek: Dr. Andorka Elek, Beck Béla, Biederman Ottó, Bogay Victor, Boronkay Lajos, Bosnyák Géza, Botka Antal, Chernel Gyula, ifj. Földy József, Freystadtler Vilmos, Hencz László, Hencz Gyula, Hertzelendy Andor, Inkey Antal, Jankovich Géza,

„Oh én is, mint ti boldogan, békén pihenhetnék ez éjjelen. A letűnő év estéjén szeretet csókja zárta volna le szemeimet s ölelő karok ébresztenének az uj év hajnalán. Nyugodt önértelmet tekinthetnék vissza az elmúlt év küzdelmére, sikerére, bajára és örömére, s bizalommal, barátsággal várnam a jövő év fáradsalmát s enyhülését. Oh én is tisztelt, szeretett és boldog lehetnék mint ti!”

Arzát kezeibe temető s névtelen keservben zokogta: „Oh térj vissza letűnt ifjúságom.”

És vissza tért. Mert ő csak álmodott az uj év éjszakáján. Csak vótke, tévedése nem valának álmak.

Ó ifju volt még s ott állt pályája kezdetén. Még övé volt a tavasz, még övé volt a hajnal, még övé volt a jövő.

Két ösvény állt előtte. Az egyik a renyhe élvezet, a lelket rontó kéj intett feléje, a másikon a tett, a munka, a küzdelem várt reá. Az egyik levezetett a mámor, az elpuhulás, a romlás posványába, a másik fenn a nap-sütötte magasban mutatta neki a kitartás érdemkoszoruját.

És ő bátor szívvel, erős lélekkel, nemes elhatározással a tövises ösvényre lépett s haladt tova rajta rendíthetetlenül fel a magaslatos csúcs felé. Haladójatok vele ti is bátran előre, mert csakhamar eljönne számotokra is egy uj év éjjele, mikor a megbánás kétségbeesésével sohajtanátok: „Oh térj vissza, térj vissza letűnt ifjúságom!” de ez nem térne vissza többé soha, soha!

Jankovich Gyula, kovács, Tivadar Géza, Kacsó Miklós, Kiss Vilmos, Le Dr. Marton Gy. Mihály, ifj. S. Somassich Andor, Teveij Elemér, Véssey Zichy Béla. A b 5 frt: e jövődele meghívón levő t a fog sorakoz dani megye bál

— Követ gencsi katólikus az országgyűlés házasság törvényes egyházi tott. Valóban meg is érdemli öröm ünnepet t zata nemcsak a de megakadály éval való megfí vekkel saturált ünnepli meg a

— Kurioz gyében a többs választott szolg első zsidó szol értjük, hogy n a nemzetiségek a kormány zsi mint Horvátot magyarok ell tak, hogy a fel gatta a Bachra Vasmegyében a dolog, mert zsidó orvosok a van ám anynyi nálunk, csakho tauratió e zsidó min e hu nyá s z k o resztényiség s zsidókat; Hja!

— Nem Bécsben Hlub agyonlövettet. gálat nyilván hirt olvassuk, érlyes és igaz gitotta a zsidó is jelentete, néhány napig. A szigorú bec nok ezen elke ségesnek a zsi A zsidók az Hlubekot sem sőt az ellen a tetetett, bosz az orgyilkosít tette, hogy Hl orgyilkoltak n kásainak Blo ellenes feloly is terjesztette nileg igen érd meg nem köt lom, mely a eltusolásában

— A alka mával b lasztottak m kerületben i ebből egy k nek volt képv megye árvasz Alapos remé sok alkalmá vunk országgy

— A kee jelent, s szer juk ezen mind elvtársaink — Fat előkelő s köz ünnepek elő galma helyér len halála m közönségének ját a gyászol polgára állott ószinte fájdal becsületese, j

— Zsi előtt is meg értjük, a n déglő volt, e fenytő törvé ismeretes és Ha megkérő kik azok na azt föleli: z desen több i az ember ar rök, a legfő zsebmetszők ketülnek ki tudják mind törényszék megfordulni ügyszólván éltoglatva.

Jankovich Gyula, ifj. Jankovich László, Jankovich Tivadar, Jeszenszky Imre, Kaecskovics Géza, Kaecskovics Gusztáv, ifj. Kaecskovics Mihály, Kaecskovics Zoltán, Kapocsy Béla, Kiss Vilmos, Lehner Sándor, Makfalvy Géza, Dr. Marton Gyula, ifj. Nagy Ferencz, Dr. Paiss Mihály, ifj. Sárközy Béla, Sárközy Jenő, Somssich Andor, Stephaits Pál, Tallián Andor, Teveiy Béla, Tevely László, Thassy Elemér, Véssey Lajos, Véssey Mihály, gróf Zichy Béla. A bál kezdete 9 órakor. Karzatjegy 5 frt: e jövődelem jótékony célra fordítatik. A meghívón levő nevek biztosítanak mindenkit, hogy a bál fény és elegancia tekintetében méltán fog sorakozni a boldog emlékeztető hajdani megye bálokhöz.

Követésre méltó példa. A német geusi katolikus község azon alkalomból, hogy az országgyűlés felső háza a zsidó-keresztény házasság törvényjavaslatot megbuktatta, ünnepélyes egyházi körmenetet és Tedeumot tartott. Valóban a felsőház ezen elhatározása meg is érdemli, hogy a keresztény magyar nép öröm ünnepet tartson „mert a felsőház szavazata nemcsak a vallás dogmáját mentette meg, de megakadályozta a magyar véreket a zsidó-éval való megfertőztetését. Vajon a zsidó elvekkel sűrűlt képviselőház határozatait mikor ünnepli meg a nép?”

Kuriozum. Lugoson, Krassó vármegyében a többségre jutott magyar párt megválasztott szolgabírónak — egy zsidót. Ez az első zsidó szolgabíró az országban. Most már értjük, hogy miért oly elkeveredett ellenségei a nemzetiségek a magyarnak: mert azok között a kormány zsidói játszóka a magyart. Eppen, mint Horvátországban, hol a zavargások a magyarok ellen leginkább abban nyilvánultak, hogy a fellázadt nép kirabolta és fosztogatta a Bachrach és Spitzer nevű magyarokat. Vasmegyében azonban kissé ellenkezőleg áll a dolog, mert ott a megyei tisztikarból még a zsidó orvosokat is kiszorították. Pedig ott is van ám annyi zsidó a t. h. bizottságban, mint nálunk, csak hogy a vasmegyéiek már restauráció előtt is tudták, hogy a zsidó minden hatalom előtt meghunyászkodik, s így az összetartó kereszténység számba se vette ténylegköl a zsidókat; Hja! Vasmegye Istóczy megyéje!

Nem rég járt a lapok, hogy Bécsben Illubek rendőri hivatalnok orozva agyonlövetett. Ezen gyilkosságról a bírói vizsgálat nyilvánossá lett adataiból most azon hírt olvassuk, hogy a meggyilkolt hivatalnok erőlyes és igazságos eljárásával magára haragította a zsidókat, s Bloch nevű rabbi őt fel is jelentette, hogy an isemita, minéfolytán néhány napig rendőri felügyelet alá helyezték. A szigorú becsületességű és önzetetlen hivatalnok ezen elkeveredett, s nem is tartotta száik-segnek a zsidók iránti véleményét elagadani. A zsidók azonban, miután ennek daczára Hlubeket sem hivatalból kiturnai nem tudták, sőt az ellen a rendőri felügyelet is megszűntetett, bosszújukban a legaljasabb büntényhez az országgyűléshez fordultak. A vizsgálat kiderítette, hogy Hlubeket azon gyár zsidó munkásai orgyilkolták meg gyűlöletből, mely gyár munkásainak Bloch rabbinus tartott keresztény ellenes felolvasásokat, melyek nyomtatásban is terjesztették. A további vizsgálat valószínűleg igen érdekes dolgokat fog kideríteni, ha meg nem köti kezét az az internatiónális hatalom, mely a tiszta-eszlári rituális gyilkosság eltusolásában minden követ megmozgatott.

A megyei tisztikarok restaurációja alkalmával hét országgyűlési képviselőt választottak hét tisztviselőnek, minélfogva hét kerülteben lesz pótválasztás. A dunántulra ebből egy került esik, a rács-almási, melynek volt képviselőjét, Thassy Bélát Fehérvármegye árvaszéke elnökévé választották meg. Alap reményünk van, hogy a pótválasztások alkalmával ismét szaporodni fognak pártunk országgyűlési képviselői.

A kecskeméti antisemita naptár megjelent, s szerkesztőségünkben kapható: felhívjuk ezen minden tekintetben sikerült naptárra elvtársaink és olvasóink becses figyelmét.

Fatér János ügyvédet s városunk előkelő s köztisztviselőben állott régi polgárát az ünnepek előtti délután kísérték örök nyugalma helyére, a temetőbe. Az elhunyt hírtelen halála miatt általános a részvét a város közönségének minden osztályában. Kóporsóját a gyászoló családon kívül a város számos polgára állotta körül, s tisztelői sok barátja ószinte fájdalommal gondolkod az elköltözött becsületes, jó ember emlékére.

Zsidók a — Ferfiban. Mindenekelőtt is megjegyezzük, hogy azt a Fortunát értjük, a mely a budai várban hajdan vendéglő volt, ezidőszent pedig a budapesti kir. fenytő törvényszék helyiségéül szolgál. Igan ismeretes és rettegett épület a zsidók előtt. Ha megkérde valaki a fogház felügyelőtől, kik azok nagyobb részt, a kiket őriznie kell? azt feleli: zsidók; a letartóztatottaknak rendszeren több mint a fele — zsidó. Értesül aztán az ember arról is, hogy a levakmerőbb betörők, a legfurfangosabb csalók, a legügyesebb zsebmetszők és hamis kártyások — zsidókból kerülnek ki. Ez elvitáztatlan tény, és ezt tudják mindazok, a kik hivataisaiknál fogva a törvényszék tárgyalási termeiben gyakrabban megfordulni kénytelenek. A törvényszéket „gyászolva”, folyton zsidók büntényei tartják elfoglalva. Most is épen egy esetet tárgyalnak

ott, mely a főváros figyelmét igen leköti. Ez az ugynevezett Landaner-féle betörés. A közvélelvetesek — Pospichal Antal és társai — ugyan nem zsidók, de zsidó volt az értelmi szerző, zsidó a tervező a fővárdott beismerő vallomása szerint. A miként ugyanis Pospichal előadta, egy Zucke r nevű rendőrbiztos találta vele, hogy a Landaner nagykereskedőzég váci kövuti irodájában sok pénz van, ő bírta rá, hogy azt kirabolja. Egy másik eset is van ezzel kapcsolatban — nem ugyan szőnyegen, de — megérintve. Ez a Pollák-féle ügy. Pollák zsidó orgzdasággal van gyarusítva. Hozzá hordogatta Pospichal a lopott jószágot. Pollák ur öngyilkossá lett Gyürky Miklós keze alá került s hogy a hajtt elhárítsa Gyürky Miklóst mint vizsgálóbíró 100 frttal megvesztegette. Amint később a Landaner-féle betöréssel vádolt Pospichal is Gyürky elé került, a Pollák megvesztegetési dolgába Pollák által beavatott betörő nem késett ezen tudomását a vizsgálóbíróval közölni és azt fenyegetni. A szerencsétlen vizsgálóbíró a kínos helyzetben a betörőket, mint ártatlanokat szabadon bocsájtotta! Majdnem egy év múltán, Pospichal és társait a rendőrség újolag elfogta. mert most már kétségtelemnél vált, hogy a Landauer féle betörést ezek követték el. Pospichal nyomban beismerő vallomást tett. Gyürky Miklós pedig golyót röpített agyába. A szerencsétlen fiatal ember hátrahagyott leveleiben bűnbánó vallomást tett s kijelentette, hogy a zsidó (Pollák) levette lábáról, megveaztegette, hogy e miatt neki élni többé nem lehet. Gyürky Miklós meghalt, megölte magát, — a zsidó ellen pedig, — daczára Gyürky leveleinek — amint értesülünk, be fogják k szüntetni a vizsgálatot. Minde dolgokat a budapesti lapok nem igen bolygatják, habár magáról a tárgyalásról öles tudósításokat hoznak! Hiszen a tudósításokat a reporter (hírlapíró) hozza, a reporter pedig, mind — zsidó.

Vörös fény látszik már hetek óta a délnyugati égbolton. hasonló azon vörösséghez, melyből bekövetkező szélet szoktak jósolni a nép naturalista astronomusai. Mikor ezt a mostani vörös fényt eleinte észlel ék, hasonló vélemények adattak a hivatkozott részről, de bizony csak nem lett szél, minélfogva a szűriös astronomusok megbuktak a tudományukkal. Ez még csak hagyján volna, de az már megdöbbentő, hogy a tudomány világ leghiresebb szakemberei, csillagászok, természetbuvárok, geológusok, kik csak e vörösségy megmagyarázóhoz fektak, mind úgy jártak, mint a nép emberei: egyik sem tudott valami valószínű hypothesis felállítani. A hírlapok regisztráltak a reudkivüli jelenséget, de annak megmagyarázása tekintetében a szaklapok véleményére utaltak, ezek pedig várták a megváltó magyarázatot Faltból Flammariontól és a többii tudósoktól, kisebb ember nem is igen mert véleményét mondani róla. Ilyen körülmények közt a fény dolgában a tudatlanság homályában maradtunk volna örökre, ha a zavarban a nép ismeretlen póttái, ki nem segítenek, kiknek költői képzelete, ki gondolta az alkalmas mesét, s megoldotta a rejtélyt. A mese rövid sommázata az, hogy mikor a zsidók meggyilkolták a szerencsétlen Sólmosi Esztert a kiontott vér egy csepeje felszállott az égbe boszuért, mert a földi igazságszolgáltatás megtorló kezét megköttötte a zsidó hatalom minden igazságot megbénító ereje. A vércseppe napoként estére kelve felhigítják a bánatos gyermeke vesztett anyának égbe szálló fájdalom könyveit. Ettől vörös az ég; a csoda pedig mindaddig el nem tűnik az égről, míg a bánatos anya fájdalomát meg nem vigasztalja a keresztény világ igaz részvéte, meg nem boszulja a késlekedő igazság diadalra jutása — mikor aztán a zsidók könnyeinek tengere fogja azt onnan lemosni.

Irodalom és művészet.

Szaporodnak a zsidó lapok. — Az új év közeledtével gomba módra szaporodnak Budapestben az új lapok. Egyik hangzatosabb címet vesz fel, mint a másik. Rettentőbb frázisokat használ el, mint amaz. A „Szabadság! Testvériség! Egyenlőség!”-et titzve előfizetési felhívásai homlokára, — ezzel akar előfizetői fogni valamennyi. A falakon öles plakátok piros papiruson, nemzeti szín szegéllyel hirdetik a „csoda újság” létrejövételét. — Örvendetes tünemény a tapasztalatlanok, ki zsurnalisztikai mozgalmakban egészséges tevékenységet és a „szabadság, egyenlőség, testvériség” hivatott keresztény magyar apostolait sejtji; — utalatos tünemény a beavatottnak, a ki ismeri a „dörgés” okát, tudja „honnét fu a szél” s erzi rajtok a „hagyma szag”-ot. Mert hát a dolog akként áll, hogy ezen újdonsült hírlapok legnagyobb részéjszidó pénzen lát napvilágot s kizárólag zsidó érdekeket van hivatta szolgál a „szabadság, egyenlőség, testvériség” nevében. — A fővárosi hírlapirodalm valóban elszomorító képet mutat fet ez idő szerint. A német hírlapírók kivétel nélkül zsidók. No de ez minálunk még menthető. Amde a magyar lapoknál sem sokkal kedvezőbb a helyzet. És ez bizony szégyenletes állapot. A legnagyobb magyar lapok szerkesztőiségeiben 8—10 zsidó újságíró mellett alig találunk 3—4 keresztény magyart és ha imitt-amott ez utóbbiakra kedvezőbb is az arány, lerontja ezt az, hogy maga a lapulaj-

donos — zsidó, a ki akkor csapja el a szerkesztőt és munkatársakat, a mikor ő neki — ugy tetszik. Hát bizon ez, igen, igen szomorú egy állapot! — Megbukott zsidó börszianer, klienseket nélkülözö zsidó doktor, hamis kridájával pórul járt zsidó szatócs, elemi iskolát aig végzett elcsapott zs. kereskedő segéd tolat fog szurtos kezébe s beáll redactórnék és legujabban „szerkesztő”-nek. Másnap ott fityeg az utca sarkokra akasztott nemzeti szegéllyel ellátott vörös plakátokon, hogy Kiss Ignác vagy Báthory Jakab szerkesztése alatt a „szabadság, egyenlőség, testvériség” nevében egy új lap fog megindulni, a mely egyedül lesz hivatta boldogítani Árpád ivadékait. — Valóban, nem tudja az ember, nevesse-e vagy boszankodjék? Ezekhez a régi és új zsidó lapokhoz hozzájuk kell aztán még venni a könyvnyomatos lapokat is. Ot van ilyen Budapestben; kivétey nélkül zsidó kezekben valamennyi. Ezekből táplálkoznak a fővárosi napi lapok. A könyvnyomatos zsidó firkászok írják a napi eseményeket és csinálják a „közvéleményt.” Ide sütyedt le a magyar hírlapirodalom. Az egész nem csupán az vigasztaló, hogy a magyar közönség ismeri már az álliberalismus és a „szabadság, egyenlőség, testvériség” nyul börs lovagjait, azoknak fel nem ül többé, azokat megveti. E tengernyi zsidó lap mellett azonban napról-napra fokozottabb mérvben nyilvánul a közönségben az óhaj, vajha az antisemita képviselő klubja mielőbb eszközölné fővárosi lapja megindítását, hogy a létező egy pár zsidó mentes, független hírlappal karöltve a keresztény magyar társadalomnak — a hazának a zsidó áramlat és erkölcsökkel szemben üdvös szolgálatakat tehessen — legfőként a képviselő választások előtt.

Mai számunkhoz mellékelve vezük olvasóink a Franklin-Társulat kiadásában megjelenő hírlapok előfizetési felhívását. Ez utóbbiak között a legrégibb az immár 31-ik évfolyamát öls „Vasárnapi Újság”, mely nagy képes hetilapnak, az olvasó közönség e kipróbált házi barátjának, jövőre legjobb ajánlása, képeinek évről-évre szaporodó száma és szebb kivitele mellett, kiváló irodalmi erők által kiállított, folyvást növekedő változatos tartalma, mely teljesen föltellegessé teszi a magyar közönségnek hasonló külföldi lapok járatását; míg társalaja, a „Politikai Újdonságok” a politikai hetti események gondos és hiú összeállítását adja s képes gazdasági mellékklappal van bővítve. — A „Képes Néplap” a legelősebb hetilap a kevésbé vagyonosok vasárnapi újsága, tanulságos és mulattató tartalommal, s a politikát tárgyaló rendes rovatval; ezek kiegészítője a „Világkrónika” című képes melléklap, mely eddigi rovatai mellett újévől kezdve nagyobb elbeszéléseket és regényeket is fog közölni és a mely hetiközönynek ép ugy, mint a „Képes Néplap”-nak ára félreire csak 1 frt. Ugyanez iv tartalmazza a „Jó tudományi Közlöny” szaklapnak előfizetési felhívását, továbbá a Franklin-Társulat könyvtáradványainak jegyzékét.

Melegen ajánljuk olvasóinknak az „Új tőkés” ismert humoristák lapot, megjelen hetenkint egyszer vasárnap, előfizetheti Bpsten. A „Képes Csalládi Lapok” 13. száma ép oly tartalommal, mint előző társai, megvagyunk győződve, hogy az olvasó közönség a lap szerkesztésége s kiadójanak egy célra irányult azon törekvését, hogy minél jobb lapot adjanak, még az eddiginél is nagyobb pártolással fogja méltányolni. Előfizetheti: Mnéner Vilmosnál, Budape IV. ker. papnivalde utca 8. sz. Egész évre 6 frt. félreire 3 frt negred évre 1 frt 50 kr.

Figyelmeztetjük, olvasóinkat lapunk utolsó oldalán látható Brokhaus féle hirdetésre. Valóban alig szereshetnek be saját maguknak s övéiknek hasznosabb könyvet, melyet a jutányos ár is ajánl.

VIDÉKRŐL.

Ceurgó, 1883. december 26. Tekintetes szerkesztő ur! A „Világosság” 51-ik számában „Telephon” álarcz alatt valami bitang azzal vádolt, hogy a katona beszállásból befolyt pénzzel visszaváltást követtem el, — mert azt nem osztottam ki: —

Ezen álarczos rágalmozónak felelni, emberi méltóságon alulnak tartom. De becsületesem a n. é közönség előtt, azon megtámadással szemben megövmi kötelességem

Arra kérem tehát tek. Szerkesztő urat, legyen szives becses lapjában, e soroknak az én felelőségemre egy kis tért adni.

A katona tartás alkalmával városunk terhére fuvarok helyesítettek s egyik azt akarta, hogy e fuvarozást a város kasszája viselje, a másik, hogy közadakozásból gyűjtessék össze a harmadik pedig, hogy a katona beszállásosolási pénzből fedeztessék.

Mig a napokban elhatározottat, hogy a fuvarozás közadakozás útján gyűjtessék össze; — nekem tehát e határozat meghozataláig a pénzt kiosztani, sem kötelességem, sem jogom nem volt.

A midőn ezeket előadni a n. é közönség felvilágosítására a magam érdekében kötelességemnek tartottam. — „Telephon” urnak a bitang és szemtelen jelzők mellé, még csak annyit mondok, hogy aljasabb a féreg-nél, — mert az élet székségből, önfentartási ösztönénél fogva — nem rossz akarrattal lap-pang és rág; —

Haszontalanabb a gyáva nyulnál, mert ez életét félti azért buvik a bokorba, — de nem azért, — hogy meg ne tudják ki az, ki becsület rágásból él.

No meg aztár, a nyulat ha kiugratják a bokorból, husa és bőre haszon vehető; de „Telephon” ha le álcázza is az ember, lelke, teste, szöröstől börsötöl is az ördögé.

Becsületem tiszta, — nem keresem ki az a „Telephon”, mert tisztességes ember resteli tiszta kezét, tisztátalan arccal bemocskolni!!

Tekintetes szerkesztő urnak alázatos szolgálja

Tikler János, Ceurgó város bírása.

Endréd, 1883. december hóban.

Tekintetes szerkesztő ur! A kinek alkalm van a községi életet észlelni, meggyőződhet arról, minő befolyása van a libamájnak és jó bornak azokra kik a rud mellett állanak. Hogy a zsidó a lakosságot átaljában csalhassa, szokása egynehányat a nép közül kibben a megvesztegetésre hajlamot érez a maga részére megnyerni, a többi ezután adózik, akarja vagy nem.

A zsidó erkölcs terjedésének azután az a következtése, hogy a zsidó mesterségét a kereszténység is eltanulja, erre mutat hogy; f. hó 3-án Nagy G. endrédi lakos, a község házánál 50 frt készpénzt lefizetett, fenn állott kincstári tartozásainak törlesztése céljából. Midőn adókönyvét vissza kapta, azon vigaszt nyerte, hogy az 50 forint éppen elég lett; abból ugyan vissza nem jár semmi.

Haza mentében számolgatni kezdte tartozását s arról győződött meg, hogy az 50 frtból 27 forintjának kellett volna visszajárni. Nem röst, 4-én berándul a karádi adóhivatalhoz: és elmondja mi jártaiban van. A karádi adóhivatal, mint ki ezen ügyet hozzá nem tartozónak tekintette, panaszolt elutasítá, azért is, mivel nem igazolta azt, hogy tölté ki vette át az 50 forintot. Harmadnap, vagyis 5-én, Nagy, a hiábavaló fáradozás miatt is mérgesen be állitt a községi hivatalba és a községi előjárótól hangos panaszok között követelte a hiányzó 27 forint készpénznek visszaadását, avagy javára való elszámolását! A meg rövidített ezen fellépésére meg kapta pénztét, oly képpen, hogy azt epéskedése folytán be irták szöllő váltásji tartozása fejében.

Az ily eljárás nem gyökeredzik a magyar természetében ez csak a zsidókról ragadhatott reaja.

Ha ilyenek történhetnek az előjáróság körül, nem kell csodálkozni, ha a korcsmáros a 3 forint 50 krron vett bort 8 forinton értékesíti, s mellett „a hiányzó a literből.

Egyben nem mulasztom el, tetes szerkesztő urnak tudtára adni, habár zsidó kereskedő elég van is községünkben, még is azon esetben, ha egy rendes vegyes árukereskedő jön a községünkbe részére biztosítva van minden vevő. Azért igen kérem tudomásul venni és ha netán akadvalalkozó ide utasítani. St. L.

Nemes-Pátró, 1883. decz. hó.

Tek. Szerkesztő ur! Beces lapjában volt már alkalmam a biztosítási ügyekről is egyet mást olvasni, különösen a zsidóknak e téren elkövetett csalásait s guszagait. Szolgáljon az alábbi eset is annak illusztrálására.

Lakik a mi szomszéd községünkben, Surdon valami Spitzkopf Károly (másként mint itt már hívják Piszkes Károly) névű zsidó.

Ez a leleményes eszi kis jordán, miután a mészárszéke nem jövedelmezett kedvére, fogta magát s a környéken beállított biztosítási, házalóügnöknök; itt aztán csinált rebachot, mely töke nélkül 100 procentet jövedelmezett neki. Hadd áljának azonban itt a tények.

Eljött Pátróba majdnem minden második nap s különféle ígérekkel telebeszélte a biztosítani akarók fejét, hogy csak ő nála biztosítsanak, mert az legjobb, legbiztosabb fog lenni stb. Minden biztosítót szavaikkal traktált meg, s hogy azok minél többben legyenek azon ígéretet tette, hogy ha 60 egyén biztosít nála egy új tűzfecskendőt fog a községnek teljesen ingyen adományozni, újév előtt 1 hónappal. Ezen ígéretéről a község előjárósága előtt nyilatkozatot állított ki.

Több e féle rábeszélések s ígérek folytán biztosítottak nála 74-en, kiknek egy része a biztosítási díjat le is fizette neki; a kik takarmányaikat biztosították azok mind lefizették azt, s várták a fecskendőt megérkezését.

E helyett azonban Nagy-Kanizsáról a vezérügnökségtől felszólítást kaptak, melyben az a község előjáróságát figyelmezteti, hogy az a bizonyos Spitzkopf a díjakat felhatalmazás nélkül szedte be, s belőle oda semmit sem szolgáltatott át; ezental tehát neki egy krajczárt se adjanak. Kéri egyuttal ezt a községben az ő költségekre kidoboltatni.

Egyuttal értésére adja község érdemes előjáróságának, hogy azon díjak, melyeket Spitzkopfnak megfizettek — újra megfizetendők, — s mivel annak nyilatkozatot adtak, melyben az összes biztosítási díjaknak újvère leendő leendő lefizetésére kötelezték magokat azt a kijelent időre pontosan teljesítsék!?

A fecskendőről azonban szó sem említettik. Spitzkopftot erre megidéztek Pátróba, hogy ügyét, (ha jó kell neki) hozza rendbe, a mit az meg is ígért. A kitűzött időre azonban — érezvén bűnösségét — nem merete kondor haju fejét ide hozni.

Igy tett ez a szélhámos család nemcsak itt, hanem Surdon, Bükksődön is s több helyen. Összszedte a biztosítási díjakat s azt a társulatnak nem küldte be, hanem saját céljaira használta fel. A biztosító feleket pedig néhol már exekutióval fenyegetik, hogy az egyszer megfizetett díjat még egyszer megfizessék!

Bizony jó volna, ha az illető közegek az ilyen üzelmekre is kiterjesztenék figyelmüket, mely talán tesz annyit mint egy-két zsidó ablakának beverése!?

A biztosító egyéneknek pedig nem adhatok

jobb tanácsot, minthogy a zsidótól (az ilyen Spitzkopf fléktől) tartás távol magukat, mert az valamint minden egyéb dolgokban, úgy itt is megcsalja őket. (Egy jól értesült.)

KÜLÖNFÉLÉK.

Éden az ember szívében. Midőn az első bűn kiütötte az embert a paradicsomból, elsomorodott az Ur, bánkódva nézte az örökös boldogításra teremtett gyönyörű, most elhagyott kertet, s isteni szeretettől lángoló szíve nem tudott megbarátkozni a gondolattal, hogy a bűnös ember az éden örömeitől örökre megfosztva legyen; véghetetlen kegyelmében belehelyezi tehát egy részecskéjét a paradicsomnak, minden újszülött szívébe, hogy bevilágítsa az élet sötét útját. Ott a fiatal anya, tekintete véghetetlen szeretet kifejezésével függ gyermekekén, a csecsemő arcában apja vonásait keresi, ő nem vesztette el a paradicsomot, karjain hordozza azt. Könnyű léptekkel siet egy még gyermek leány az utcán haza felé, alig várja, hogy első keresményét szülőinek átadhassa, s dícséretüket elvegye, bizonyára az ur által szívébe oltott paradicsom az, mely a szegény gyermek nyomorúságos szerencsét megmaranyozza. Völegénye mellett áll a menyasszony, egymás szemébe néznek, egymás szavait halgatják. Nemcsak az éden, a menyország egész boldogsága költözött szívébe. Hosszu utról tér haza az a ty, övéi körül-fogják, legboldogabb a ki először csókolhatja meg, övéi között a paradicsomban érzi magát. Beteg gyermek ágya előtt áll az orvos, a szülő aggódva, szorongással tekintenek reá, „tul van a veszélyen betegünk“ hangzik ajkairól, mily boldoggá teszi őt magát is a szóciska „megmenttettem“, s beköltözik szívébe az éden öröme. Nincs oly szegény, oly elhagyott ember, ki szívében ne hordozná parányi részét a paradicsomnak, mely az élet oly sok gonosz és sötét óráit arany sugarával megvilágítja és a kételkedő léleknek beszél ama jószágos lényről, a ki ott lakik a csillagok felett, a ki nem hagyja el gyermekeit, s nem enged, hogy az élet terhe alatt összeroskadjanak.

Gyengéd figyelmeztetés. »Kedves nagy-néni! Eljöttünk néked minden jót kívánni névnapodra hosszú életet, sok sok boldogságot és mama azt mondta, hogy ha mindenikünknek adsz egy egy forintot, hát el ne veszítsük haza menet.«

Furcsa lábas. A sok érdekes tárgy között melyek a Cluny muzeumban őriztetnek, látható azon réz lemez is, mely egykor XIV Lajos koporsójának jelzésére szolgált. E lemezt 1793-ban szaggatta le a Bourbonok St. Denisi temetkezési kápolnába betolakodott csöcselék, mely a koporsókat feldulta, s a holtak csontjait szétszórta és elrabolt mindent a mi egyáltalán elcipelhető volt. A lemezen Franciaország s Navarra egyesített címere látható, alatta e szavakkal: »Itt nyugszik a nemes és hatalmas fejedelem, XIV Lajos, Franciaország s Navarra királya stb. Requiescat in pace.« Még aláb három helyen lyukas a lemez, ezek története a következő: du Sommerand a Cluny-muzeum alapítója, s hosszú időn át igazgatója, egy alkalommal ellátogatott azon St. Denisi csapcsékbe, mely bizonyos étel felségesség elkészítéséről lett nevezetes, az idő alatt míg a koresmárosné az eddel készítésével foglalkozott a tudós körülnézett s zemei egy különös formájú lábason akadnak meg. Kezébe veszi, hogy közelebből megtekintse s ime a vastag korom réteg alatt bevéstet feliratot talál. A nélkül hogy felédeszéséről a házbelleket értesítené megvásárolja az edényt, megíszogatattja s felismeri XIV Lajos koporsójának lemezét. A hol most a három lyuk látható ott voltak a lábak, melyeket a tudós szinte eltávolítottatott.

Ez is vegetarianus. Asszony: »Ha még soká tart ez a nagy drágaság, úgy mi is vegetarianusok leszünk!« Ember: »Jól lesz, hiszen ha reggelire egy darab sunkár, délre egy kis kolbászt, esteire valami pörköltet kapok, úgy már én megvagok elégedve.«

Mennyivel szaporodik a zsidó Budapesten egy hó alatt? A folyó év szeptember havában 293 zsidó gyermek látott napvilágot. Ugyanezen idő alatt 110 zsidó halt meg. A zsidó szaporodás tehát egy hó alatt körülbelül 100-ra tehető. Ha ezen természetes szaporodáshoz hozzá vesszük a galicziai s felsővidéki kaftányos zsidóság tömeges bevándorlását, a zsidó lakosság terjedéséről elegendő fogalommal bírhatunk. A zsidóság létszáma a fővárosban ez időszerint 80000-re tehető, vagyis jóval többre, mint a mennyit Magyarország második városa Szeged — 70000 lakosával kitesz. Szegény főváros, szegény haza.

Furcsa tünetés. Különös szokásról emlékezik Somoszlói utazó, ő ugyanis egy kínai város elé érve, annak kapuján nagy kalitkát látott függni s a kalitkában két papucset, kérdésére elbeszéltek, hogy egy igen kedvelt mandarin más városba lett át helyezve, s hogy a város szeretett mandarinját tisztelendő, annak papucseit régi szokás szerint a kapura akasztotta.

KÖZGAZDASÁG.

Hogy lehet a tojás korát felismerni. Mint egy 7 lat konyha sőt egy itcze tiszta vízbe Laptuladonos és kiadó SZALAY IMRE.

felolvasztunk, ha az elolvadás tökéletes, bele tesszük a tojást. Ha az teljesen friss, tehát az napi, az edény fenekére száll; ha multnapinak nem merül egészen a fenekére; ha három napos, uszik a folyadékban, ha régebb mint öt napos, a felszinen marad.

Igen jó száj s fogvizet készíthetünk a gyógyszerárban következő alkatrészekből: 30 gramm destillált víz, 20 csepp korból, 20 csepp borsfü olaj. Fél pohár friss kutyvízbe, melyet forró vízzel már elébb langyossá tettünk, e keverékből 10-et cseppentünk s a fogviz készen van. Nehány csepp valódi kölni vizet is vehetünk hozzá.

Ürmös bor. Franciaországban általában dél keleti s déli Európában általános használatban van az ugynevezett ürmös bor, melyet következőképpen készítenek: Egy liter gyöngye fehér borból, egy maroknyi megíszított (de nem megmosott) ürmöt, 4-6 lat Czitrom héját, 1/2 lat anist megtörve s 5-6 szekfüzveget tesznek, a keveréket 12 óraig állni hagyják; ezután annyi cukrot a mennyit valakinek izlése megkíván és 8 lat legfinomabb borseszét adnak hozzá, jól összerázzák, s ruhán átszűrlik, mire kész a zöldes színű keserűs ital, mely különösen reggeli után s ebéd előtt nagyon kellemes.

Kaposvári piaci árak.

Table with 2 columns: Item name and Price. Items include Buza, Rozs, Kukoricza, Árpa, Zab, Hajdina, Métermázsánként.

Szerkesztői üzenetek

K. J. V. Fogadják nagyságod köszönetünket Kaproncza. Tegnap előtt kaptuk, azonnal elküldetett. Kapronczai Köszönjük a jó kívánatokat, színtén viázunk. Nem akarunkat fog tudni, hogy az előlegezett elismerést utólag kiérdemeltük. Kiadóhivatásunk a kívánat utnak indította. Vése. Utnak indítottuk. Csurgó. Készszéggel teljesítettük kívánatát. A zsidó világság kiadott. Köszöneti közöny szerkesztőség. Dömény József ref. lelkes ur Nagybányában Somogy megyében. Kérjük sziveskedjék becses lapjának pontos küldése iránt intézkedni. Boldog új évet.

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

BEKÜLDETETT:

Hogy Kaposvár e mindennel bővelkedő gazdag Somogy megye méltó székvárosa legyen. Elkerülhetlenül megkívánatik a megye birtokosai iránta viseltető jó indulatú érzelme és előmozdító törekvése; azt pedig csak úgy lehet székvárosunk iránti vonzalmuk mellett is kívánni, ha legalább más városként előnyöket képes nyújtani, ha elemi és egyéb fogyasztási cikkeiket jó egészséges teljes mértékű, könnyen s mindig beszerezhető, olcsó és költségkímélő szórakozási helyei, sétányai, kényelmes tiszta büztelen járdái, barátságos összetartó tisztas és mivel társaskörei kellőleg föltaglalhatók; továbbá ha vagyon és személybátorság kifogástalan, és ha az ifjúság legalább is 8 osztályban művelődhetik, ha az adó teher enyhítő és beszedése tiszteletteljes; mindezeket azonban a jelenlegi tisztviselő és tisztikar, kereskedőtestület, ügyvéd és orvosok, iparosostály és polgárság megkezdeni és fejleszteni ugyan elégséges, de jelen igények színvonalán megkívánni kezdett nagyszabású kényelmeket magasabb iskoláztatást és díszes külcsint csak a megyei birtokosság közbejöttével lehet elérni; miért is a nagyobb birtokosok ha már nem is egészen patriotizmusból, hát a jövő tekintetéből angolosan jól kamatozó házakat vállalatokat és az ipar fejlesztése következménye tekintetbe vételével később beállandó szükségleteket és előzményeket hatalmas befolyással, és magas értékükkel elősegíteni törekednek, a kisebb birtokosság pedig és a nyugdíjas osztály letelepedésével segíti elő, végre ha az egész megyei hatóság a rég méltányos sőt magasabb összegű alapítványát más megyéhez irányítva, nemcsak méltányosan, de igazságosan is megkívánhatta volna a csonka 6 osztályú gymnasium hasznosításához legalább a 8 osztály kiegészítését, mit is ha az egész hatalmas Somogy megye törvényhatósága teljes erőit latba vetve a magas kormánytól mielőbb kieszközölni törekszik.

Minek megkezdésére jelenleg nyílik egy alkalom, ugyanis 16-18% házakat szép minta gazdaságra alkalmas 70-90-120 hold földet, réteket nagyszerű finom bort termő szép kilátású szőlőt és kerteknek különösen kedvező helyiségeket szerezhetni.

Ugyanis Konrássy Ferencz gyöngékedése miatt szép és hasznos gazdaságát tovább oly erővel mint eddig nem vezethetvén, hajlandó eladni.

A 27 öl utcai frontu házaiba magtárak gyári épületek, istállóknak való nagyszabású kész épületek vannak, csak a szükséglethez kell idomítani, s rendezni, melynek eszközésére, ha még 2 ezer forint beruháztatik 4 ezer forinton felüli évi jövedelmet hoz; hisz csak 10 év óta 20 ezer forint áru új cserép és téglá épületeket állított.

A 71 hold trágya teljes tagját mint a gazdaságnak — mint minden természetére alkalmas s kézen fekvőt — a gazdasági egyesület 16-18% jövedelmzésére megszerezheti, és eképpen nem csak a mező gazdaságot, hanem a jelenlegi számitó korszak szarint tökélt is hasznosíthatná, sőt egyuttal erkölcsi, szellemi s anyagilag is elősegítve, székvárosát méltólag emelve a megye kegyeletét hasznosítva érvényesítené.

Magánhirdetések.

Advertisement for Brockhaus' Kleines Conversations-Lexikon in 2 Bänden. Mit Karten und Abbildungen. 3. Aufl. geb. 15 M. Weihnachtsgeschenk.

Advertisement for Zenélőművek and Zenélőszelenczék. Melbourn 1881. — I. Díj — „Ezist érem.“

Advertisement for TRIFAILI Salon-kőszén. Alólított ajánlom szoba és konyha fűtéshez a trifaili salon-kőszén. Ezen trifaili szén kitűnő tulajdonságainál fogva, miután kengőzt nem fejleszt, szagtól egészen ment, rendkívül csekély hamu képződményt hagy hátra, kiváló sikerrel és a fánál sokkal célszerűbben (minden rostélylyal ellátott kályhához) használható.

Advertisement for Olajfestményil arczképeket. Szabályozható töltő-kályhák szénfűtéshez a legkiválóbb gyártmány 12 fttól kezdve nálam kaphatók.

Advertisement for SZÁMER IMRE naptárkiadó-vállalata. A legjobb és legolcsóbb naptár Somogy megye közönsége számára. SOMOGYMEGYEI NAPTÁR 1884-ik szökőévre. Kapható s megrendelhető HAGEI MAN KÁROLY könyvkereskedésében KAPOSVÁROTT. Ára 30 kr. Kereszkötés alatt postán küldve 35 kr.

Advertisement for „KORONA“ VENDÉGFOGADÓ éttermét, kávéházát, és szobáit haszonbérbe vettem és azokat ezen időtől kezdve vezetendém. Midőn ezt a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni kötelességemnek tartottam, egyszersmind kijelentem, miszerint főtörekvésem oda irányuland, hogy a nagyérdemű közönség által eddig előnyösen ismert vendégfogadót régi jó hírnevéhez méltóan fentartsam, sőt azt a netán változandó igényeknek megfelelően javítsam, miáltal a nagyérdemű közönség bizalmát kiérdemelni reménylen.

4. évfolya
Kiad
Kaposvárott, zá
az előfűtési pénz
Megjelenik
Előf
Egész évre
Fél évre
Negyed évre
Egyes sz
Hagel
könyvkereskedés
Előfize
A „Népjog“
folyamába lépett,
küzdötte azon neh
lapvállalatok meg
A kitaró s
gondoztuk, s a tö
nünket a legnehez
engedett lapunk
veinkől eltérni:
talmat, hogy a
dunántul majd m
városban és az o
megszokta lapu
jál tekinteni.
Ilyképen n
erőben, elhatározta
tását bár továbbra
talánát a székségh
viteni, hogy az álto
gazdaság ezentul
pünkben megjelen
tőinknek akarunk
politikai napi lap
Ezzel termé
hogy eddigi szok
adunk, hanem lap
bővítjük úgy, hog
közgazdasági ké
nevezetesebb, s ki
gyaló országgyűl
ként mellékletek
Nem kell
régiek, melyeket
munkban kifejez
és antisemitizmus
tisemita független
Különös figy
is a vidék érdekéir
minden oly levele
vidék érdekének,
hasznára lehet.
Hirovattunk
és érdekes hírekkel
leszünk a hirlap
újabb és újabb te
azokra t. olvasóin
Tárcza rova
TÁ
Több
Sol
Mint a
Üd
Mint a
Fés
Mint a
Lág
Csendes es
Az alvó
Félhomály
Höféhe
Lengő lág
Látom
Vagy a hó
Tör a
Saját könt
Végig
Vagy te s
Édes k
U
Uj év éjjel
számon kérti égt
földön van, hogy
minek ő örök böl
örök szeretetében
miként: felett meg
A föld esen
és éjjeli álmát. I
ritja, hogy alvó v
és fagy ne érje.
A mező pus
talan és néma. F